

inbema floll. C. de sac. san. ec. Que aut vria sit liter pñatez metro
 politanum et pcedicos no. p. gl. xxi. vi. c. i. r. c. dero. Ppapa aut se
 vocat epm sed addit bec verba seruus seruorum dei vt in probe
 mio decretaliu. Et quare hoc dicit vide nota in pñemo li. vi.
 Ibi epus dicitur ab epi. qd est supra et scopis qd est intendere
 inde ep. i. sup. in edens vt exponitur. viii. q. i. c. q. i. p. atum. Ibi dicit
 enim super intendere circa clericos et circa omnes laycos sicut ceteri
 ri pñates vt in aut. de san. ep. in. s. sancimus aut et in. s. vt aut.
 Qualiter aut epus debeat ordinari et cōsecrari. dicitur. lxxii. di. in. c.
 Et in specul. de sacra. vnc. et ibi p. Jo. an. facit in aut. d. sanc. ep. i.
 s. i. de iurisdictione vero epali ponit plene Bal. in. l. si quis ad ves
 cinada. C. de ep. et de. Ibi abbas i. pater monachoru qui alias ap
 pellatur archimadrata. i. pnceps vel prior monachoru vt in aut. de
 monachis in. s. cōpetens cu. i. no. Quando qz appellatur presul
 in aut. de sanc. ep. in. s. si quis aut cu. i. no. Qualiter aut ordinem
 tur abbates habet in aut. de monachis in. s. ordinatione. et in aut.
 de sanc. ep. in. s. i. subemus. Et de eoru iurisdictione vide in specul.
 de dispensat. s. sunt quoqz ver. Abbas. Ibi abbatissa que dicitur
 sunt in abbate possent repeti a pari in abbatissa vt in. s. i. subemus i.
 fi. Et de iurisdictione abbatisse vide extra de maio. d. obe. c. viles
 cia. Ibi pcepōtus qui interdū appellatur dñs plebis seu plebanus
 vt infra ep. m. vel abba. in. c. in. pñ. Quis aut ptopie dicitur pce
 positus dicitur in. c. quibus extra de ver. sig. Ibi dare fuerint hoc ē
 dicere qz poterunt infeudare eas res de quibus est cōsuetudo in
 feudandi. Et aut res de quibus nō est cōsuetudo nō possent p
 eos infeudari qz sunt de dñio et de titulo ecclesie vt. ep. m. vel ab
 ba. in. pñ. Ibi marchio quis sit marchio et comes et alie per
 sone hic enumerat declarauit supra in euidentialibus et tradit ple
 ne per tex. infra quis dicitur co. vel mar. Et in glo. hic posita que
 ad dicitur titulu se remittit que per hoc est expedita. Ibi regni
 vel regis. potes intelligere de regno impatoris quod pprie ē ita
 licum et alemanicu vt dicit infra de pace tenenda in pñ. c. lxxii. di.
 in. c. nbi dñio. Et similiter potes intelligere dñi dicit regis impato
 ris quonia etiā impator appellat rex. et presertim ante coronationē
 et cōsecrationē vt in. c. venerabile extra de elec. l. bene a senone in
 fi. C. d. quadri. p. serip. et qd no. in. l. ex. ca. ff. de postu. et dicit plene in
 c. i. s. no. ff. for. Potest etiā intelligi iste tex. d. quocunqz alio rege
 vel regno fm. An. d. yser. qz quilibet pñcia b. suū regem et quibz
 rex est monarcha in suo regno. vi. q. i. i. scitote. z. vii. q. i. in apibus.
 Quinimo plus iuris bz rex in regno qz impator in implo bz an.
 de yser. qd p. qz rex transmittit regnu suū qd nō facit impator im
 periu qz ex electione creatur vt in. d. c. venerabile de elec. Et vide
 mus qz in quocūqz regno sunt duces comites et alii barones fa
 cil. post. l. i. in. ff. d. capti. ibi ab istis. marchionibus et alijs su
 pra nominatis. Ibi valuafoze subaudi maiores. Ibi hodie ca
 pitanei appellant subaudi ptopie tamē vt infra hic po. esse ti. qui.
 mo. seu. amit. in pñ. Ibi qz et ipsi. s. maiores valuafozes. Ibi ab
 eis. s. maioribus valuafozibus. Ibi minores valuafozes et sub
 audi qz etiā isti minores possunt alijs ad hoc inferioribus dare seu
 dū vt probatur. in. fi. titulu. isti tales inferiores appellant minimi
 valuafozes vt. in. maritus succ. vxo. in. c. in. fi. et in. i. ab. sequenti.
 Ho. qz pñone ecclesiæ et secularis dignitatē habentes pñt infeu
 dare. Sed in hoc ē vria qz clerici tūc demū infeudare pñt si in sua
 ecclesia sit cōsuetudo infeudandi et tunc solū bona solita infeuda
 ri infeudabūt nō autēz alia que nō sunt solita infeudari vt hic et. j.
 epi. vel abba. in. c. i. In laicis aut nō fit ista distinctio an sit vsue. vt
 nō. qz indistincte possunt ex generali cōsuetudine feudoz qz laicis
 hic descriptis auctez tribuit infeudādi vt. i. d. ti. qua. olij. seu. po. ali.
 in. s. i. et plene no. s. d. capti. cor. in. s. pterea. et propter hoc iste tex.
 cū suo ministerio nihil replicauit de cōsuetudine dum specificauit
 pñones seculares que infeudare possunt. Itēqz etiā iste tex. ali.
 qd dicit de impatore vel rege an possunt dare feudū tanqz d. ius
 dubitali qz abiqz dubio pñt vt. j. d. natura seu in pñ. c. i. q. i. quis di.
 dux. co. vel mar. in pñ. Nā si ceteri inferiores possunt multoma
 gis rex et impator vt. l. barbarius in. fi. s. d. offi. pto. Idē dicendū
 de papa iuxta ea que traduntur in. c. i. eo. tēpore d. elec. li. vi. de quo
 dicit vt dicit. i. epi. vel abba. in pñ. Ho. qz sed; ista iura non erat
 licitū obis indistincte infeudare sed certis tantū pñomis quibus vt
 dignitas seu nobilitas vel antiqua cōsuetudo tribuebat quia inde
 cens videbat vt vnus rusticus haberet vasallos sub se qz habere
 vasallos ē quasi dignitas cui et iurisdictione inest vt. j. de probi. seu.
 alie. per se. in. s. pñ. i. facit qd no. arch. in. c. d. s. pñ. li. vi. Sed to

die tam maiores qz minores et minimi valuafozes infeudat vt. j.
 de natura seu in fi. Quinimo etiam rustici infeudare possent dñi
 modo habent legitimā administrationem suoz bonoz vt. j. per
 quos. fi. in. c. i. post. pñ. et. s. Bal. bic. Et ad hoc adduco auctez
 Inno. in. c. verum extra de foro ppetenti et qd dicit. s. d. lege co. i. s.
 ex eadē et tenet Car. di. Fran. jaba. in. d. c. v. et in primo suo nota
 bili. Ho. qz i. admittit ad bonoz tēporezali equiparat abbas
 et abbatissa qd patet qz sicut abbas infeudat ita et abbatissa. Secus
 aut in admittitione rez spūaliu vt in. c. noua quedaz extra de
 penit. remiss. et. xxii. di. sacras. z. c. mulier. Ho. qz pñuendo vni
 ecclesie seruāda est in dicta ecclesia facit. venditor. in. s. i. constar
 fi. c. j. p. d. et est ratio qz vicia cōsuetudo dat auctem vt dicit et. s. d. co
 gn. seu. in. c. i. et in. l. viii. p. d. qz. C. d. agri. et cens. li. xi. Quanto autēz
 tēpore inducatur ista cōsuetudo ibi plene no. et statim dicam in gl.
 nostra que hoc tangit. Quero cum glo. prima qd sit feudum
 et vnde dicitur et quomplex sit seu qualiter distingatur. et ista gl.
 pro repositione se remittit ad ea que plene notam in sūma. Sed
 tu immediate dubitabis de qua sūma loquatur cū plures sūme sup
 hac materia a maioribus nostris tradite sint vt dicit supra i. plogo
 vnde dicit qz loquitur d. sūma opposita p. pñ. sup. qua Jacobus co
 lūbi glosator noster fecit additōes eaqz in melius reformauit. Et
 in dicta sūma in pñ. oia declarauit. Verum in latius de pñicis
 qñibus dicit vt scripsi plene supra in pambulis. Ep. cū glo. s. i. s.
 nō allegat qz imo dicit nō possunt infeudare d. rebz ecclesijs
 suaz vt. pbat. in. d. c. i. s. i. epi. vel abba. Do. dicit glo. qz iste tex. d. j.
 intelligi de regalibus hoc est d. illa rebz que sunt in statu in ec
 clesia ex beneficiis regū vt pñcipū qñi talia possunt infeudari p
 ipsos clericos. Ibi aut loquitur d. rebz pñicis et relictis ecclesijs p
 aia que nō possunt d. iure p ipsos clericos infeudari cuz tenacius
 relideant et inherant ipsi ecclesijs qz ea que pcedit ex ppria li
 beralitate et donatōe pñcipū et regū. Sed tamen cuz ista regalia
 possunt infeudari venduntur est d. cōsuetudine qz etiā d. alijs bonis
 fiat infeudatio pñuendine pñuente et hoc voluit tota ista gl. vt qz
 ad finem que obicitur satis locata est. Ho. cuius declaratio scē
 dam qz pluribus modis possunt dici bona regalia. Primo digni
 tates regales d. quibus. s. d. mar. du. z. co. in. c. i. Secūdo possunt
 dici regalia tributa vel vicigalia seu potius vel ripatica et similia
 de quibus. j. in. ti. que sunt regalia que quandoqz pcedunt ecclesijs.
 Tertio dicitur regalia ea que rex pñcipit ecclesie vacante ex pñile
 glo romanorū pñcipit vt in. c. generali d. elec. li. vi. Et d. bis re
 galibus etiā loquitur ista glo. Et tamē cōter nō tenetur qz ea
 que dant a manu regia ecclesijs nō dñt posse alienari vt in aut. d.
 alie. z. emp. in. s. ea vero coll. et. C. de sac. san. eccl. au. g. hoc ius
 potest. Et ideo dicit Ja. d. bel. que sequit Ho. d. nea. qz ista gl.
 d. dicere totū pñcipit vt qz si pelatus bz infeudat ab alio qz a
 rege potest infeudare etiā sine pñentia domini vnde vñtuz est
 idem est vicigalibus. Et ex hoc pñcipit ipsi qz siue habeat in seu
 dū a rege siue ab alio qz potest indistincte alteri infeudare sicut vi
 cinus de laico. sed tamen erit necessarius pñentis capituli per ea
 que no. in. c. d. eccl. nō ali. li. vi. Sed ista solutio nō enervat cons
 trariū. quare alij sol. z. melius vt cōtrariū loquatur quando clerici
 vellent infeudare bona que sunt in libera possessiōe et dñio eccle
 sie ac pñate quo cū nō possunt hodie vt ibi i. antiquitus possent.
 Ibi vero loquimur de bonis que nō sunt incorporata in pñate et
 mēsa ipsius ecclesie que bene possunt infeudari vt hic et. i. c. ex pte
 extra d. feudis. Et qz ibi dicit qz clericus non possit infeudare
 ea bona que tēpore sui in gressus reperit incorporata in pñate et mē
 sam etiā si fuisse solita infeudari per illum tex. Et est ratio qz
 ista sunt d. titulo et dominio ecclē vt ibi secus aut si essent sibi apta
 post eius ingressus qz tunc nō intelligerent esse d. titulo ecclē et per
 psequis possent infeudare postqz cōsuetudo est pñicta bona infeu
 dari vt hic et hoc videt sensisse gl. quarta infra. Sed in intelligas
 qz iste clericus seu platus temp. possit id qd potuit pñore vñ da
 to qz feudū solitū infeudari fuisse aptum apud pñores nō nullo
 minus potuit successores illud infeudare vt. j. d. de q. in. c. i. s. c. in
 fi. qz rōe breuis possessiōis nō intelligit mutata qualitas rei. neqz
 coipso qz ecclā repit esse in possessiōe feudū pñiam feudū eē
 incorporatū vt in. d. c. in. fi. et hoc ibi tenet Bal. dicens qz esset ne
 cesse qz probetur incorporatio per ea que dicit Bar. i. l. i. C. d. bo
 vac. l. i. r. vbi videas. Et videt esse d. mente Inno. in. c. vt sup. extra
 de re. ecclē. nō alie. et ad hoc adduco glo. in. d. frequens d. ex. et
 pla. super verbo indignas facit. c. possessiōes d. re. ecclē. non alie.

In de regno impatoris

In de regno impatoris

In de regno impatoris

In de regno impatoris

In de regno impatoris